

CAPUT 1

ORDO PROCESSIONIS
IN SACRATISSIMA NOCTE
RESURRECTIONIS CHRISTI

1 Post Missam Vigiliae Resurrectionis, in qua duas Hostias consecrat, vel in festo Paschatis mane, Sacerdos, alba vel superpelliceo, stola et pluviali albi coloris indutus, *Sacramentum incensat*, deinde *in manu tenens ad populum conversus cantat:*

6.
Re - sur - ré - xi! Föl - tá - mad - tam!

Et Chorus prosequitur:

És új - ból ve - led va - gyok, al - le - lu - ja!
Ezt a na - pot az Ur - is - ten ad - ta,
al - le - lu ja. Ör - ven - dez - zünk

és vi - gad - junk, al - le - lu - ja.
al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!

Et ad - huc té - cum sum, Al - le - lú - ia!

Hic est dí - es, quæm fé - cit Dó - mi -

aus, al - le - lú - ia. Ex - sul - té - mus, et

lae - té - mur de é - o, al - le - lú - ia,

al - le - lú - ia, al - le - lú - ia!

2 Postquam Chorus cantum absolverit, Sacerdos versa ad populum facie, Sacramentum in manu tenens, incipit:

V Bé - kes - ség ve - le - tek, al - le - lu - ja.
R En va - gyok, ne fél - je - tek.
al - le - lu - ja.

6.
V. Pax vó - bis, é - go sum, al - le - lú - ia.
R. No - li - te ti - mé - re, al - le - lú - ia.

Et eadem verba *semper altius elevando vocem ter repetit* et Chorus simili modo respondet.

Postea Sacerdos *incipit cantum paschalem*:

Föltámadt Krisztus e napon (Sz. V., U! 87) popolo prosequente. Fitque processio.

3 *Finita processione et decenter deposito Sacramento ad aram, cantatur Antiphona B.M.V.:* Regina caeli vel Mennynek Királyné asszonya (Sz. V., U! 205) cum versiculo et Oratione in eadem lingua (latina scil. vel vernacula) ac Antiphona.

☩. Gaude et laetáre Virgo María. Allelúja.
 R. Quia surrexit Dominus vere. Allelúja.

☩. Örülj és örvendezz Szűz Mária. Alleluja.
 R. Mert valóban föltámadott az Úr. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, mundum laetificáre dignátus es: praesta quaesumus; ut, per ejus Genitricem Virginem Mariam, perpétuae capiámus gáudia vitae. Per eundem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

4 *Deinde praemissa incensatione, Sacerdos Sacramentum manu tenens versusque ad populum, intonat Tantum ergo Sacramentum, quod Chorus continuat; et sine benedictione intonat Genitóri Genitóque, quod Chorus similiter prosequitur. Data benedictione Sanctissimum incensatur, deinde cantatur versus et*

Könyörögjünk.

Urísten, aki szent Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak feltámadásával a világot megörvendtetni méltóztattál: add, kérünk; hogy az Ő szent Anyja, Szűz Mária által elnyerjük az örök életet. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

Oratio in eadem lingua (latina scil. vel vernacula) prout Chorus vel populus Hymnum Tantum ergo et Genitóri cantavit.

☩. Panem de caelo praestitísti eis. Allelúja.

R. Omne delectamentum in se habentem. Allelúja.

☩. Mennyei kenyeret adtál nekik. Alleluja.

R. Amely minden gyönyörűséggel teljes. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirábili passionis tuae memóriam reliquisti: tribue, quaesumus; ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerári, ut redemptionis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in saecula saeculórum.

R. Amen.

Postremo genibus flexis recitat:

Engesztelésül a káromkodásokért és istentelen beszédekért:

Áldott legyen az Isten.

Áldott legyen az Ő szent neve.

Áldott legyen Jézus Krisztus, valóságos Isten és valóságos ember.

Könyörögjünk.

Úrísten, ki nekünk a csodálatos Oltáriszentségben kinszenvedésed emléket hagytad; engedd kérnünk Tested és Véred szentes titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásod gyümölcsét szüntelenül érezzük. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké.

R. Amen.

Áldott legyen Jézus szent neve.
 Áldott legyen Jézus szentséges Szíve.
 Áldott legyen Jézus drágalátos Vére.
 Áldott legyen Jézus a legméltóságosabb
 Oltáriszentségben.
 Áldott legyen a Szűz és Istenanya Mária.
 Áldott legyen az Ő Szeplőtelen Fogantatása.
 Áldott legyen a Boldogságos Szűz dicsőséges
 mennybevétele.
 Áldott legyen Szűz Mária szent neve.
 Áldott legyen Szent József, a szent Szűz tiszta-
 ságos Jegyese.
 Áldott legyen Isten angyalaiban és szentjeiben.
 Amen.

*Demum Diaconus vel ipsemet Sacerdos, facta genuflexione Sa-
 Eucharistiam ad suum locum reverenter reponit.*

CAPUT 2

ORDO PROCESSIONIS IN LITANIIS MAJORIBUS QUO ET SEGETES BENEDICUNTUR

1 *Clerus et populus hora statuta in Ecclesia congregati, omnes
 contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precantur.
 Sacerdos pluviali violaceo, vel saltem superpelliceo et stola violacei
 coloris indutus, cum Ministris ante Altare genuflectit, Chorus
 sequentem Antiphonam concinat:*

ad genua

Hall-gasd meg, hall-gasd meg U - ram, kö - ayör-
 gé - sün - ket Nézz re - ank ke - gye - sen.
 ne hagyd hi vó ne - pün - ket Ir gal - mas
 ts te nünk hoz zárd száll ma
 e ne - künk Vét kün ket ne te - kintsd
 al dá so - dért es - dek - lünk

7.

Ex - au - di nos * Dó - mi - ne,
 quó - ni - am be - ni - gna, est mi - se - ri -
 cór - di - a tú - a se - cún - dum
 mul - ti - tú - di - oem mi - se - ra - ti - o -
 num tu - á - rum rē - spi - ce
 nos, Dó - mi - ne. Ps. Sál - vum
 me fac Dè - us: quó - ni - am in - tra - vé -
 runt á - quae * us - quae ad á
 ni - mam mé - am. Gló - ri - a

Pá - tri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i
 Sán - cto, * Si - cut é - rat in prin -
 cíp - i - o, et aunc, et sem - per, et in
 sae - cu - la sae - cu - ló - rum. A - mea.

Et repetitur Antiphona: Exáudi nos

Quó finito Sacerdos dicit stando:

℣. Propítius esto pec -
 cátis nostris, Dómine.
 ℞. Propter nomen tuum.

℣. Bocsásd meg, Urunk,
 bűneinket.
 ℞. A Te szent nevedért.

Oratio

Orémus.
 Parce, Dómine, parce
 pópulo tuo, ut dignis
 flagellatióibus castigátus,
 in tua semper miseratióne
 respíret, Per Christum,
 Dóminum nostrum.
 ℞. Amen.

Könyörögjünk.
 Irgalmazz, Uram, irgal -
 mazz népednek, hogy az
 igazságos büntetések által
 megtisztulva, mindig ir -
 galmadban éljen. A mi
 Urunk, Jézus Krisztus
 által.
 ℞. Amen.

leford.

2 Deinde omnes in genua procumbunt, et Cantores devote Litanias cantare incipiunt ^{in propria} lingua ^{propria} vernacula, quae non duplicatur, ceteri vero respondent. Cum autem cantatum erit Szent-séges Szűz Mária, ^{ad locum} surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, usquedum pervenerint ad locum, in quo segetes benedici debent.

- K Uram, irgalmazz nekünk.
 H Krisztus, kegyelmezz nekünk.
 Uram, irgalmazz nekünk.
 H Krisztus, hallgass minket.
 H Krisztus, hallgass meg minket.
 Mennyei Atyaisten, irgalmazz nekünk.
 Megváltó Ejú Isten,
 Szentlélek Úristen,
 Szentháromság egy Isten,
 Szentséges Szűz Mária,
 Istennek szent Anyja,
 Szűzeknek szent Szűze,
 Szent Mihály főangyal,
 Szent Gábor főangyal,
 Szent Ráfáel főangyal,
 Mindnyájan szent angyalok és főangyalok,
 Mindnyájan szent angyali karok,
 Keresztelő Szent János,
 Szent József, m. f. m.
 Mindnyájan szent pátriárkák és próféták,

irgalmazz nekünk.

könyörögj érettünk.

könyörögjetekek érettünk.

könyörögj érettünk.

könyörögjetekek érettünk.

- Szent Péter apostol, esz
 Szent Pál apostol,
 Szent András apostol,
 Szent Jakab apostol,
 Szent János apostol,
 Szent Tamás apostol,
 Szent Jakab apostol,
 Szent Fülöp apostol,
 Szent Bertalan apostol,
 Szent Máté apostol,
 Szent Simon apostol,
 Szent Tádé apostol,
 Szent Mátyás apostol,
 Szent Barnabás apostol,
 Szent Lukács evangélista,
 Szent Márk evangélista,
 Mindnyájan szent apostolok és evangélisták,
 Mindnyájan Krisztusnak szent tanítványai,
 Mindnyájan Aprószentek,
 Szent István vértanú,
 Szent Lőrinc vértanú,
 Szent Vince vértanú,
 Szent Fábián és Sebestyén vértanú,
 Szent János és Pál vértanúk,
 Szent Kozma és Demjén vértanúk,
 Szent Gyárfás és Protáz vértanúk,

könyörögj érettünk.

könyörögjetekek érettünk.

könyörögj érettünk.

könyörögjetekek érettünk.

Mindnyájan szent vértanúk,
~~Szent~~ Szilvészter pápa,
~~Szent~~ Gergely pápa,
~~Szent~~ Ambrus püspök,
~~Szent~~ Ágoston püspök,
~~Szent~~ Jeromos hittudós,
~~Szent~~ Márton püspök,
~~Szent~~ Miklós püspök,
~~Szent~~ Adalbert püspök,
~~Szent~~ István király,
~~Szent~~ Imre herceg,
~~Szent~~ László király,
~~Mindnyájan~~ szent püspö-
 kök és hitvallók,
~~Mindnyájan~~ szent tanítók,
~~Szent~~ Antal remete,
~~Szent~~ Benedek apát,
~~Szent~~ Bernát apát,
~~Szent~~ Domonkos szerzetes,
~~Szent~~ Ferenc szerzetes,
~~Mindnyájan~~ szent papok
 és leviták,
~~Mindnyájan~~ szent szerze-
 tesek és remeté,
~~Szent~~ Mária Magdolna,
~~Szent~~ Ágota vértanú,
~~Szent~~ Lucia vértanú,
~~Szent~~ Ágnes vértanú,
~~Szent~~ Cecilia vértanú,
~~Szent~~ Katalin vértanú,
~~Szent~~ Anasztázia vértanú,

könyörögjete~~k~~ érettünk.
 könyörögj érettünk.

könyörögjete~~k~~ érettünk.

könyörögj érettünk.

könyörögjete~~k~~ érettünk.

könyörögj érettünk.

Árpádházi Szent Erzsébet,
 Árpádházi Szűz Szent
 Margit,
 Mindnyájan szent szűzek
 és özvegyek,
 Istennek minden szentjei,
 Légy irgalmas,
 Légy irgalmas,
 Minden gonosztól,
 Minden büntől,
 A Te haragodtól,
 A hirtelen és készületlen
 haláltól,
 Az ördög cselvetéseitől,
 Haragtól, gyűlölségtől és
 minden gonosz akarattól,
 A tisztátalan lélektől,
 Villámesapástól és égihá-
 borútól,
 A földrengés veszedelmé-
 től,
 Betegségtől, éhségtől és
 háborútól,
 Az örök haláltól,
 Szent megtestesülésed titka
 által,
 Eljöveteled által,
 Születésed által,
 Keresztséged és bőjtölésed
 által,

könyörögj érettünk.

könyörögjete~~k~~ érettünk.
 esedeztetek érettünk.
 kegyelmezz nekünk.
 hallgass meg minket.
 ments meg, Uram, min-
 ket.

Kereszted és kínszenvedé-
sed által,

Halálod és temetésed által,
Szentséges feltámadásod
által,

Csodálatos mennybemene-
teled által,

— A vigasztaló Szentlélek
eljövetele által,

Az ítélet napján,

— Mi bűnösök,

Hogy nekünk irgalmazz,
Hogy nekünk megbocsáss,

— Hogy minket igaz bűn-
bánatra vezérelni méltóztas-
sál,

— Hogy Anyaszentegyházadat
kormányozni és megőriz-
ni méltóztassál,

Hogy a római pápát és az
egész papi rendet a szent
vallásban megtartani
méltóztassál,

Hogy az Anyaszentegy-
ház ellenségeit meg-
alázni méltóztassál,

Hogy az országok vezetői-
nek békességet és igaz
egyetértést adni méltóztas-
sál,

ments meg, Uram,
minket.

kérünk téged, hallgass
meg minket.

— Hogy az egész keresztény-
ségnek békességet és
egyetértést adni méltóztas-
sál,

Hogy az összes tévelygőket
az Egyház egységébe
visszahívni, és a hitetlen-
eket az evangélium
világosságához elvezetni
méltóztassál,

— Hogy minket szent szol-
gálatodban megerősíteni
és megtartani méltóztas-
sál,

Hogy elménket mennyei
kívánságokra irányítani
méltóztassál,

Hogy minden jötevőnket
örök javaiddal jutalmaz-
ni méltóztassál,

Hogy a magunk, felebará-
taink, rokonaink és jó-
tevőink lelkét az örök
kárhozattól megmenteni
méltóztassál,¹

Hogy a földnek bő gyü-
mölcset megadni és meg-
tartani méltóztassál, |

kérünk téged, hallgass
meg minket.

¹ In benedictione sequitur vide infra n. 3

— Hogy a megholt híveknek örök nyugodalmat adni méltóztassál,

— Hogy minket meghallgatni méltóztassál,

— Istennek fia,

ad genua Isten Báránya, aki elveszed a világ bűneit,

— Isten Báránya, aki elveszed a világ bűneit,

— Isten Báránya, aki elveszed a világ bűneit,

K Krisztus hallgass minket,

+ Krisztus, hallgass meg minket.

K Uram, irgalmazz nekünk.

+ Krisztus, kegyelmezz nekünk.

K Uram, irgalmazz nekünk.

kérünk téged, hallgass meg minket.

kegyelmezz nekünk.

hallgass meg minket.

irgalmazz nekünk.

si processio sit longior: vel repetantur Litaniae, vel Litanis absolutis dicantur aliqui Psalmi vel alia cantica.

3 Ubi vero ad segetes perventum fuerit, mox omnibus in genua procumbentibus, resumuntur Litaniae, et cum dictum fuerit Hogy a magunk, felebarátaink... *Sacerdos surgit, et clara voce dicit ter, producens manu signum crucis:*

Tandem V. Hogy a földnek bő gyümölcsét megadni ✠ és megtartani méltóztassál.

R. Kérünk téged, hallgass meg minket.

Deinde Sacerdos, ut prius in genua procumbit, et Litaniae perficiuntur. *kegyelmezz nekünk*

4 Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos dicit benedictionem:

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

R. És kiáltásom jusson eléd.

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lelkeddel.

Oratio

Orémus.

Pietátem tuam, quæsumus, omnipotens Deus, ut has primitias creaturæ tuæ quas æris et pluviae temperamento nutrire dignatus es, bene ✠ dictionis tuæ imbre perfundas; et fructus terræ usque ad maturitatem perducas. Tríbuas quoque pópulo tuo, de tuis munéribus tibi semper grátias ágere ut a fertilitate terræ, esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Mindenható Isten, kegyességedhez fohászokodunk, hogy e zsenge vetéseket, melyeket a meleg és eső által nevelsz, áraszd el áldásod ✠ bőséges harmatával, és őrizd meg a termés beéréséig. Add meg népednek, legyen mindig hálas ajándékaidért, hogy a föld terméséből az éhezők bőséges jókkal teljenek be, s a szegény és szűkölködő is zengje dicsőséges nevedet. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

I
E
AD SEPTEMTRIONEM

5 *Postea versa facie ad Septemtrionem Sacerdos dicit:*

Imádkozzunk, testvérek, hogy a sötétség ártó hatalmát és a rossz időjárást győzze le Krisztus evangéliumának világossága.

Deinde cantat:

℣. Dóminus vobiscum.
℞. Et cum spíritu tuo.
✠ Sequéntia sancti Evangelii secúndum Lucam. (12, 22 — 30)
℞. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Dixit Jesus ad discipulos suos: Ideo dico vobis: Nolíte sollíciti esse ánimae vestrae quid manducétis: neque córpori quid induámini. Anima plus est quam esca, et corpus plus quam vestiméntum. Consideráte corvos quia non séminant, neque metunt, quibus non est cellárium, neque hórreum, et Deus pascit illos.

℣. Az Úr legyen veletek.
℞. És a te lelkeddel.
✠ Részlet Szent Lukács evangéliumából. (12, 22 — 30)
℞. Dicsőség neked, Uram.

Az időben így szólt Jézus tanítványaihoz: „Ezért mondom nektek: Ne aggódjatok megélhetétek miatt, mit esztek, sem tetetek miatt, mibe öltöztök. Az élet több az eledelnél, és a test több a ruhánál. Nézzétek a hollókat: nem vetnek, nem aratnak, nincs éléskamrájuk, sem csűrük. Isten táplálja őket. Meny-nyivel többet értek ti, a

Quanto magis vos pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitádo potest adíficere ad statúram suam cúbitum unum? Si ergo neque quod mínimum est potéstis, quid de céteris sollíciti estis? Consideráte lília quómodo crescunt: non labórant, neque nent: dico autem vobis, nec Sálomon in omni glória sua vestiébatur sicut unum ex istis. Si autem foenum, quod hódie est in agro, et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit: quanto magis vos pusíllae fidei? Et vos nolíte quáerere quid manducétis, aut quid bibátis: et nolíte in sublíme tolli: haec enim ómnia gentes mundi quáerunt. Pater autem vester scit quóniam his indigétis.

℞. Laus tibi, Christe.

6 *Post dicta Evangelia sequuntur cantica a populo vel Choro cantanda:*

madaraknál! Ugyan melyitek nyújthatja meg életkorát csak egy arasznyival is, ha aggodalmaskodik? Ha tehát a legkisebb dologban is tehetetlenek vagytok, mit aggódtok a többi miatt? Nézzétek a liliomokat, mint növekednek! Nem szőnek, nem is fonnak. Mégis azt mondom nektek, még Salamon sem volt minden dicsőségében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. Ha pedig a fűvet, mely ma a mezőn zöldel, de holnap a kementébe kerül, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek. Ne kérdezzétek tehát, mit egyetek, vagy mit igyatok. Ne nyugtalankodjatok! Mindezt a pogányok keresik. Tudja a ti Atyátok, hogy ezekre szükségetek van.”

℞. Dicséret neked, Krisztus.

A - ki gon - dolsz a ma - dár - ra,
 kön - tőst adsz a kis vi - rág - ra:
 Ke - gyes sze - med le - gyen raj - tam,
 Te - ben - ned van bi - zo - dal mam.

2. Téli fagyban, hóban, jégben,
 Te vagy minden reménységem!
 Jön a tavasz, az új élet,
 Abban minden újra éled.

Deinde:

V. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.

R. Et tu das illis escam tēpore suo.

V. Bízvást vetik rád szemüket mindenek, Uram.

R. S Te adsz nekik eledelet alkalmas időben.

Oratio

Orémus.

Deus, cujus providentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus; ut noxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per

Könyörögjünk.

Isten, akinek gondviselése rendelkezéseiben sohasem téved, könyörögve kérünk, fordíts el tőlünk minden ártalmast, és adj meg nekünk mindent, ami

Christum, Dóminum no- | javunkra válik. A mi
 strum. | Urunk, Jézus Krisztus ál-
R. Amen. | tal.
R. Amen.

II

AD ORIENTEM

7 Evangelium, quod sequitur, et Oratio cantetur *versa facie ad Orientem*. Sacerdos dicit:

Imádkozzunk, testvérek, hogy a kezdetet, a vetést és az ültetést szentelje meg Krisztus, lelkünket pedig termékenyítsék meg szent evangéliumának igéi.

Deinde cantat:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

X Sequéntia sancti Evangelii secúndum Marcum. (4, 3 — 8)

R. Glória tibi, Dómine.

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lelkeddel.

X Részlet Szent Márk evangéliumából. (4, 3 — 8)

R. Dicsőség neked, Uram.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Exiit séminans ad seminándum. Et dum séminat, áliud céci-dít circa viam, et venérunt vólucres caeli, et comedérunt illud. Aliud vero céci-dít super petrósa, ubi non hábuit terram multam: et

Az időben így szólt Jézus tanítványaihoz: „Kiment a magvető vetni. Amint vetett, némely szem az útféltre esett. Odaszálltak az ég madarai és fölcsipegették. Némely meg köves helyre esett, ahol nem volt elég földje. Csakhamar kikelt,

statim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem terrae: et quando exórtus est sol, exaestuávit: et eo quod non habébat radicem, exáruit. Et áliud cécidit in spinas: et ascéndérunt spinae, et suffocavérunt illud, et fructum non dedit. Et áliud cécidit in terram bonam: et dabat fructum ascendéntem, et crescéntem, et afferébat unum trigínta, unum sexagínta, et unum centum.

R. Laus tibi, Christe.

mert nem jutott mélyen a földbe. Amikor a nap magasabbra hágott, megperzselődött, és gyökér híján elszáradt. Némely pedig tövisek közé hullott. Amint a tövisek felnőttek, elfojtották, és nem hozott termést. A többi pedig jó földbe hullott, kikelt, felnőtt, és harmincszoros, hatvanszoros, sőt százszoros termést hozott.”

R. Dicséret neked, Krisztus.

8 **Sequitur canticum sequens:**

Te, ki hio - ted i - géd mag - vát.

Ke - mény lel - künk a - la - kítsd át.

Vesd el ben - ne szent i - gé - det,

Ab - ból fa - kad ö - rök é - let

2. Itt a tavasz, fák rügyeznek.
Áldd meg a mi vetésünket!
Búzánk- áránk aratásra
Hadd szökjön fel dúsan szárba.

Deinde:

V. Compósuit fines tuos in pace.

R. Medúlla trítici sátiat te.

V. Határaidat megáldja békességgel.

R. És jóllakat a búza velejével.

Oratio

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine hanc creatúram ségetum, ut sit remédium salutáre humáno géneri: et praesta per intercessiónem nóminis tui gloriósi, ut quicúmque ex ea sumpserint, sanitátem mentis et cóporis, animáque tutélam percipiant. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Áldd ✠ meg, Uram, ezt a vetést, hogy az emberi nemnek üdvös tápláléka legyen, és a Te dicsőséges szent neved ereje által engeddd, hogy akik ezzel táplálkozni fognak, lelki és testi egészséget és oltalmat nyerjenek. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

III

AD MERIDIEM D

9 *Evangelium subsequens et Oratio cantetur versa ad Meridiem facie. Sacerdos dicit:*

Imádkozzunk, testvérek, hogy a déli nap melege érlelje meg vetéseinket, és adjon bőséges kenyeret Krisztus, aki az evangélium szavai szerint, csodálatosan megszaporította a kenyeret.

Deinde cantat:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangelii secúndum Mattháeum. (14, 13 — 20)

R. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Jesus secéssit in navícula, in locum desértum seórsum: et cum audissent turbae, secútae sunt eum pedéstres de civitatibus. Et éxiens vidit turbam multam, et misértus est eis, et curávit lánguidos eórum. Véspere autem facto, accessérunt

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lélkeddel.

✠ Részlet Szent Máté evangéliumából. (14, 13 — 20)

R. Dicsőség neked, Uram.

Az időben Jézus lehajózott egy magányos helyre, hogy egyedül legyen. De a nép tudomást szerzett erről, és gyalogszerrel utána ment a városokból. Mikor kiszállt, már nagy tömeget talált ott. Megesett rajtuk a szíve, és meggyógyította betegeiket. Amikor

ad eum discipuli eius, dicéntes: Desértus est locus, et hora iam praetérit: dimítte turbas, ut eúntes in castélla, emant sibi escas. Jesus autem dixit eis: Non habent necesse ire: date illis vos manducáre. Respondérunt ei: Non habémus hic nisi quinque panes, et duos pisces. Qui ait eis: Afférte mihi illos huc. Et cum iussisset turbam discúbere super foenum, accéptis quinque pánibus, et duóbus piscibus, aspiciens in caelum benedixit, et fregit, et dedit discipulis panes, discipuli autem turbis. Et manducavérunt omnes, et saturáti sunt. Et tulérunt reliquias, duódecim cóphinos fragmentórum plenos.

R. Laus tibi, Christe.

beesteledett, odamentek hozzá tanítványai és figyelmeztették: „Elhagyott ez a hely, és az idő is eljárt. Bocsásd el a népet, hogy a falvakba mehessenek, és enivalót vegyenek maguknak.” Jézus azonban így válaszolt: „Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni.” „Csak öt kenyereünk van és két halunk”, — felelték. „Hozzátok ide”, — mondotta. Meghagyta, hogy a nép telepedjék le a fűre, aztán fogta az öt kenyeret és a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta azokat. Majd megtörte a kenyeret, és tanítványainak adta, a tanítványok pedig a népnek. Ettek mindnyájan, és jóllaktak. A kenyérmaradékból még tizenkét kosárral szedtek össze.

R. Dicséret neked, Krisztus.

10 Sequitur canticum sequens:

Kik ba - juk - kal Hoz - zád fut - nak,
 Se - gít - sé - gért fo - lya - mod - nak,
 Nem szen - ved - nek ők szük - se - get,
 Min - dig ér - zik se - gít - sé - ged.

2. Ha velünk az Úr áldása,
 Nincs gondunk az aratásra.
 Százszoros lesz a termésünk.
 Áldj meg, Uram, erre kérünk.

Deinde:

V. Hórrea nostra sint plena.

R. Copiósa ómnibus fructibus.

V. Színig legyenek csüreinck.

R. Minden terménnyel bővelkedők.

Oratio

Orémus.

Te, Dómine, pétimus et rogámus, ut hos fructus séminum, tuis óculis

Könyörögjünk.

Esedezve kérünk, Urunk, hogy e vetésekre kegyes szemmel és derús arccal

serénis, hilarique vultu aspícere digneris. Sicut enim testátus es per fámulum tuum Móysen filiis Israél, ut egréssi e terra Aegypti in terram, quam eis datúrus eras, primitias fructuum suórum offérrent sacerdotibus benedicéndo: sic nos orámus auxiliúm misericórdiae tuae super has ségetes, ut non grando eas succídat non turbo subvértat, non vis tempestátis detrúncet, non úeris serénitas exáestuét, et inundátio pluviarum non extérminet; sed incólumes conservádo, pro usu animárum et córporum hóminum, ad pleníssimam maturitátem perdúcere digneris. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

tekinteni méltóztassál. Egykor szolgád, Mózes által meghagytd Izrael fiainak, hogy Egyiptom földjéről távozva, azon a földön, melyet mutatsz nekik, terményeik zsengejét áldassák meg a papokkal. Így kérjük mi is irgalmas segítségét e vetésekre, hogy azokat a jég el ne verje, a szél meg ne döntse, a fürgeteg el ne sodorja, a hőség ki ne égesse, káros esőzés el ne pusztítsa; hanem azt épségben megőrizni, és az emberek testi-lelki használatára megérlelni méltóztassál. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

IV

AD OCCIDENTEM Ny

11 Postremo hoc Evangelium et Oratio cantetur versus Occidentem. Sacerdos dicit:

Imádkozunk, testvérek, hogy az élet öröme, a megnyugvás és célhozérés kegyelme legyen osztályrészünk Krisztus evangéliumának követése által.

Deinde cantat:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangelii secundum Joánnem. (15, 1 — 7)

R. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me: et ego in

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lelkeddel.

✠ Részlet Szent János evangéliumából. (15, 1 — 7)

R. Dicsőség neked, Uram.

Az időben így szólt Jézus tanítványaihoz: „Én vagyok az igazi szőlőtő, Atyám a szőlőműves. A szőlővesszőket, amelyek bennem gyümölcsöt nem hoznak, lemetszi rólam, a gyümölcsözőket viszont megtisztítja, hogy még többet teremjenek. Ti már tiszták vagytok a tőlem kapott tanítás hatására. Maradjatok

vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánsérit in vite: sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmités: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánsérit: mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cölligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si mánsérit in me, et verba mea in vobis mánsérit: quodcúmque voluérítis petéstis, et fiet vobis.

R. Laus tibi, Christe.

bennem, akkor én is benetek maradok. Amint a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen nélkülem semmit sem tehettek. Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég. Ha bennem maradtok, és tanításom tibennetek, kérjétek, bármit akartok: megkapjátok.”

R. Dicséret neked, Krisztus.

12 Sequitur canticum sequens:

Úr Jé - zus, ki azt hir - det - ted:

Ki ve - led tart, el nem vesz - het,

fordító 292. old

A - lá - zat - tal e - li - béd tér - de - lünk:
Ne en - gedd, hogy el - vesz - szen a lel - künk

2. Őszi vihar, hogyha kerget,
Nyugtot szívünk nálad lelhet.
Édes Jézus, kérünk szépen:
Áldd meg munkánk egész évben.

Deinde:

V. Réspice de caelo, et vide, et visita véneam istam. **V.** Nézz le az égből, és tekints szőlődre.

R. Et prótege eam, quam plantávit dextera tua. **R.** Védeld, amit jobbold plántált.

Oratio

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per únicum Filium tuum, Ecclesiae tuae demonstrásti te esse cultórem, omnem pálmitem fructum in eódem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter excólens, ut fructus áfferat

Könyörögjünk.

Örök mindenható Isten, aki egyszülött Fiaid által elének tártad, hogy Te vagy Egyházad szőlőművese; minden olyan, szőlővesszőt, amely Krisztusból, mint igaz szőlőtőből sarjad, szeretettel ápolsz, hogy bővebben teremjen. Add híveid-

amplióres: fidélibus tuis, quos velut véneam ex Aegypto per fontem Baptísmi transtulísti; nullae peccatórum spinae praeváleant, ut Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

13 Demum subjungitur:

Oratio

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus, qui caelum et terram, mare, et ómnia creásti; te súpplices exorámus, ut fructum hunc terrénium bene **X** dicere, et sancti **X** ficáre, et multi **X** plicáre dignéris. Répleas nostra cellária, sive habitácula, plenitúdine fruménti et vini; ut laetántes in eis, referámus tibi laudes et grátias. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

nek, akiket mint szőlőskertet a keresztség által Egyiptomból ültettél át, hogy a bűnök tövisei erőt ne vegyenek rajtuk, hanem a Szentlélek által megszentelve, örökkétartó gyümölcsökben bővelkedjenek. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Örök mindenható Isten, aki az eget és földet, a tengert és az egész mindenséget teremtetted, alázatosan kérünk, hogy földi termésünket meg **X** áldani, meg **X** szentelni és gyara **X** pítani méltóztassál. Töltsd meg csüreinket és pincéinket a gabona és bor bőségével, hogy azoknak örvendezve dicséretet és hálát zengjünk neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

Et benedictio Dei omnipotentis, Patris et Filii, et Spiritus Sancti, descendat super creaturam segetum, et maneat semper.

És a mindenható Istennek, az Atyának, és Fiúnak, és Szentléleknek áldása szálljon e vetésekre, és maradjon rajtuk mindenkor.

R. Amen.

R. Amen.

14 Tunc Sacerdos aspergit et thurificat segetes et vineas. Et revertuntur cum processione ad Ecclesiam, in reversione cantantes hymnos et cantica sacra. Cum prope Ecclesiam advenierint, incipiunt Hymnum Téged, Isten, dicsérünk (Sz. V., U. I. 276 A) lingua vernacula, et cantantes Ecclesiam ingrediuntur, ubi datur benedictio ad libitum cum Ss. Sacramento, et terminatur processio.

CAPUT 3

ORDO PROCESSIONIS IN DIEBUS ROGATIONUM

1 In Litanis Minoribus Rogationum servantur omnia, ut supra in Litanis Majoribus, excepta benedictione segetum.

2 Si ad aliquam Ecclesiam ordinetur processio, Litanis absolutis, statim inchoabit Sacerdos Sacrum; eoque finito ad libitum cantantur vel recitantur quaedam e Suffragiis sequentibus.

I

FIT DE SANCTO, AD CUJUS ECCLESIAM FIT PROCESSIO

(Si processio fit ad Crucem, tunc Suffragium sumitur de sancta Cruce, ut infra sub III)

I - mád - koz - va ál - lunk itt e - lőt - ted,
E - léd tár - juk fáj - dal - mas szí - vün - ket,
Ked - ves szen - tünk, hall - gass meg ben - nün - ket,
Ké - ré - sün - ket Is - ten - hez ter - jesz - szed.

Antiphona: (sumitur e II Vesp. proprii Sancti.)

V.
R.

V.
R.

Oratio

Orémus.

Könyörögjünk.

(Sumitur Oratio propria Sancti)

II

DE RESURRECTIONE

Fel-nyil-lott a szik-la - sir: Jé - zus él!
Ke - reszt - fá - ján fa - kadt a szent re - mény:
Hogy a lel - künk min - dig él, mennybe ér,
A go - nosz - tól meg - ment - ve már nem fél,

8.

Sur - ré - xit * Dó - mi - nus de se -
ptilch - ro, qui pro nó - bis
pe - pñ - dit in li - gno, al - le - lú - ia.

V. Surréxit Dóminus ve-
re. Allelúja.

R. Et apparuit Simóni.
Allelúja.

V. Valóban feltámadt az
Úr. Allelúja.

R. És megjelent Simon-
nak. Allelúja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui solemnitate Pa-
scháli, mudo remédia
contulisti: pópulum tuum,
quáesumus, caelésti dono
proséquere; ut et perféc-
tam libertátem conséqui
mereátur, et ad vitam pro-
ficiat sempitérnam. Per
Christum, Dóminum nos-
trum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Úristen, aki a húsvéti
ünnep által a világnak
gyógyírt készítettél: ké-
rünk, áraszd el népedet
mennyei ajándékaiddal,
hogy lelkünk tökéletes sza-
badságot megnyerje, és az
örök életre is eljuthasson.
A mi Urunk, Jézus Krisz-
tus által.

R. Amen.

III

DE SANCTA CRUCE

Szent ke-reszt-jét vál-lá - ra fel - vet - te
Jé - zus, hogy a lel - ke - met meg - ment - se.

Szent se - bé - be bú - oé - im el - rejt - se,
Vé - re á - ran ud - vo - met meg - ve - gye.

2. Cru - cem san - ctam * sub - i - it,

qui in - fēr - num con - frē - git:

ac * cin * ctus est po - tēn * ti -

a, sur - ré - xit di - e tēr -

di - a, al - le - lū - ia.

∇. Dícite in natióibus.
Allelúja.

R. Quia Dóminus regná -
vit a ligno. Allelúja.

∇. Hirdessétek a nemze -
teknek. Allelúja.

R. Hogy uralkodik az
Úr a keresztfáról. Allelúja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui pro nobis Fi -
lium tuum Crucis patí -
bulum subíre voluísti; ut
inimíci a nobis expélleres
potestátem: concéde nobis
fámulis tuis, ut resurrecti -
onis grátiam consequámur.
Per eúndem Christum, Dó -
minum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Úristen, ki azt akartad,
hogy szent Fiaod végigszen -
vedje a kereszthalált, és ez -
által elúzd tőlünk a pokol -
beli ellenség hatalmát: en -
gedd nekünk, szolgálidnak,
hogy a feltámadás kegyel -
mét mi is megnyerjük.
Ugyanazon a mi Urunk,
Jézus Krisztus által.

R. Amen.

IV

DE BEATA MARIA VIRGINE

Ég Ki - rály - né Asz - szo - nya: Má - ri - a,

Kit mé - hed - ben hor - doz - tál, jó A - nya:

Jó - zus, Is - ten egy Fi - a, szent Fi - a

Al - le - lu - ja! fel - tá - madt bus - vét - ra.

6.

Re - gí - na caé - li * lae - tá - re,
 al - le - lú - ia: Qui - a quem
 me - ru - í - sti por - tá - re, al - le -
 lú - ia, Re - sur - ré - xit, sic - ut
 di - xit, al - le - lú - ia. O - ra
 pro nó - bis De - um. Al - le - lú - ia

V. Gaude et laetare Virgo María. Allelúja.

R. Quia surrexit Dóminus vere. Allelúja.

V. Örülj és örvendezz Szűz Mária. Alleluja.

R. Mert valóban föltámadott az Úr. Alleluja.

Oratio

Orémus.
Deus, qui per resurrectionem Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum laetificáre dignátus es: praesta, quáesumus; ut, per ejus Genitricem Virgínem Mariam, perpétuae capiámus gaudia vitae. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.
 Úristen, aki szent Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak feltámadásával a világot megörvendeztetni méltóztattál; add, kérünk: hogy az Ő szent Anyja, Szűz Mária által elnyerjük az örök életet. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

V

DE SANCTIS APOSTOLIS
 PETRO ET PAULO

Két osz - lo - pa Egy - ház - nak: hoz - zá - tok
 Száll - nak most fel a buz - gó fo - há - szok:
 Kik Jé - zu - sért él - te - tek ad - tá - tok,
 En - ged - je - tek, kö - ves - sük pél - dá - tok.

2.

Ful - gé - bunt jú - sti * sic -
ut sol in con - spē - tu
Dé - i, al - te - lú - ia.

℣. In omnem terram exiit sonus eorum. Alleluja.

℞. Et in fines orbis terrae verba eorum. Alleluja.

℣. Az egész földön visszhangzik szavuk. Alleluja.

℞. És igéjük a földkerekség határáig. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulátem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius et concéde; ut ambórum méritis aeternitátis glóriam consequámur. Per Christum, Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Könyörögjünk.

Úristen, akinek jobbjára a tenger hullámain járó Pétert fenntartotta, hogy el ne merüljön, és apostoltársát, Pált háromszori hajótöréskor a tenger mélyéből kimentette; hallgass meg minket kegyesen, és engedd: hogy e két apostol érdemei által az örök dicsőséget elnyerhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

℞. Amen.

VI

DE PATRONO ECCLESIAE

Vé - dő - szentünk. te - hoz - zád kö - nyörgünk.
I - mád - koz - zál I s - ten - nél é - ret - tünk.
Nyil - jék meg a menny - or - szág fe - let - tünk,
Hogy az ég - be u - ta - dat kö - ves - sük.

Antiphona: (sumitur e II Vesp. proprii Patroni Ecclesiae)

℣.
℞.

℣.
℞.

Oratio

Ad Ferenc

Orémus.

Könyörögjünk.

(Sumitur Oratio propria Patroni Ecclesiae)

VII

DE OMNIBUS SANCTIS

Min - den - szen - tek se - re - ge ránk fi - gyelj!

É - ret - tünk az Is - ten - nél es - de - kelj!

Bol - dog - sá - got, o - ro - mót ab - ban lelj.

I - rád - ság - gal az ég - be föl - e - menj.

7. In cae - lé - sti - bus ré - gnis *

San - ctó - rum ha - bi - tá - ti - o

est, al - le - lú - ia: et in ae -

tér - num ré - qui - es e - ó - rum,

al - le - lú - ia.

V. Gaudéte justi in Dó - mino. Allelúja.
R. Rectos decet collaudá - tio. Allelúja.

V. Örvendjete igazak az Úrban. Allelúja.
R. Jámborokhoz illik a dicséret. Allelúja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum commemoratióne laetificas: eórum, quáesumus, precibus et méritis, fac nos aetérnae salvatiónis praesídii muníri; et concéde, ut eórum beátae societáti mereámur conjúngi. Per Christum, Dóminum nostrum.
R. Amen.

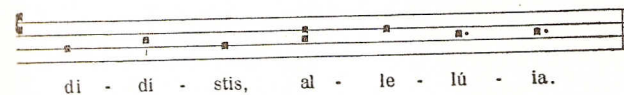
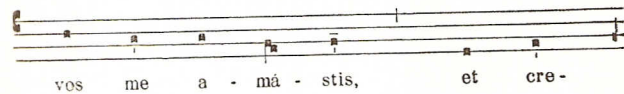
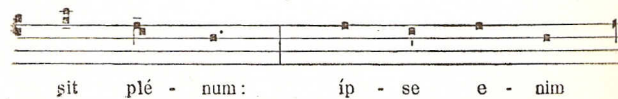
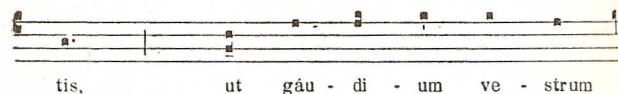
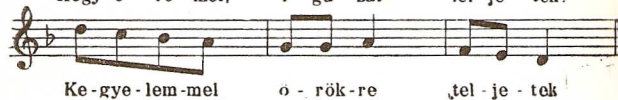
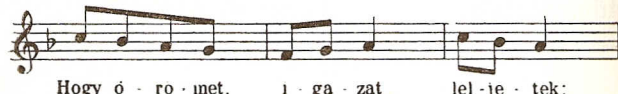
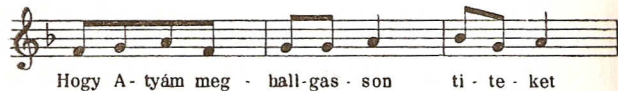
Könyörögjünk.

Úristen, ki minket minden szentedre való emlékezéssel megörvendezett; az ő imáik és érdemeik által vértessz fel bennünket az örök üdvösség fegyvereivel. Engedd, kérünk, hogy egykor boldog társaságukba eljutni is méltók legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

VIII

DE DIE IPSARUM ROGATIONUM

V. Mane nobiscum Dó - mine. Allelúja.

R. Quóniam advespe - ráscit. Allelúja.

V. Maradj velünk, Uram Alleluja.

R. Mert már esteledik. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Praesta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióné nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Mindenható Isten, add meg nekünk, hogy akik szorongattatásaink között kegyességben bízunk, oltalmad által minden veszedelemtől megszabaduljunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

IX
PRO PAPA

Kit szik-lá-nak ren-del tél mi-ne-künk.

Szent A-tyán-kért, pá-pán-kért es-dek-lünk.

Ne ér-je el so-ha-ót el-le-nünk.

Tartsd meg, Is-ten, so-ká ig mi-ne-künk.

1. Tu es pá-stor ó-vi-um, *

Prín-ceps A-po-sto-ló-rum:

ti-bi trá-di-tae suat cla-

ves ré-gai cae-ló-rum.

V. Tu es Petrus.
R. Et super hanc petram aedificábo Ecclesiam me-am.

V. Te Péter vagy.
R. És erre a kősziklára építem Egyházamat.

Oratio

Orémus.
Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum **N.**, quem Pastorem Ecclesiae tuae praeesse voluisti, propítius respice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, perveniat sempitérnam. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.
Úristen, minden hívő pásztora és kormányzója, tekints kegyesen **N.** szolgádra, akit Egyházad főpásztorává rendeltél. Add, hogy mindazoknak, akiknek előljárója, szavával és példájával javára legyen, és így a rábízott nyájjal együtt az örök életre eljusson. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

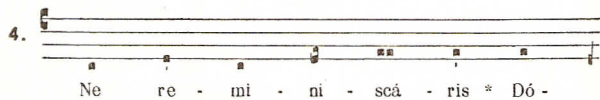
X
PRO PECCATORIBUS

Meg-tört szí-vü bú-nó-són kö-nyo-rülj!

Fe-lejtsd el, ha el-es-tünk, vét-kez-tünk.

Ö - rök tűz - be ne ke - rül - jünk.

mi - ne de - li - cta nó - stra,

vel pa - rēn - tum no - stró - rum:

ne - que vin - dí - ctam sú - mas

de pec - cá - tis nó - stris.

V. Propítius esto peccá - tis nostris, Dómine.

V. Bocsásd meg, Urunk, bűneinket.

R. Propter nomen tuum.

R. A Te szent nevedért.

Oratio

Orémus.

Exáudi, quáesumus, Dó - mine, súpplicum pre - ces, et confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbus benígnus, et pacem. Per Christum, Dóminum no - strum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Uram, kérünk, hallgasd meg esdő imánkat, és a bűneiket megvalló embereknek kegyelmezz, hogy jószágodból bűnbocsánatban és békében legyen részsünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

XI

CONTRA PAGANOS ET HAERETICOS

3.

Cón - te - re * Dó - mi - ne for -
 ti - tú - u - nem i - ni - mi - có - rum Ec -
 clé - si - ae tú - ae, et di - spér -
 ge il - los, ut co - gnó - scant,
 qui - a non est á - li - us, qui
 pú - gnet pro nó - bis, ní - si tu,
 Dé - us nó - ster.

V. Exsúrgat Deus, et dis -
 sipéntur inimíci ejus.

R. Et fúgiant, qui odé -
 runt eum, a fácie ejus.

V. Keljen fel az Isten,
 és széledjenek el ellenségei.

R. És meneküljenek szí -
 ne elől, akik őt gyűlölik.

Oratio

Orémus.

Omnípotens, sempitérne
 Deus, in cujus manu
 sunt ómnium potestátes,
 et ómnium jura regnórum:
 réspice in auxiliúm Chri -
 stianórum, ut gentes paga -
 nórum et haereticórum,
 quae in sua feritáte et
 fraude confídunt, dexteráe
 tuae poténtia conterántur.
 Per Christum, Dóminum
 nostrum. **R.** Amen.

Könyörögjünk.

Mindenható örök Isten,
 kinek kezében van minden
 hatalom és minden uralko -
 dási jog, gondoldj a keresz -
 tények megsegítésére. A po -
 gány és eretnek népeket
 pedig, akik saját erejükben
 és tévelygésükben bíznak,
 és tévelygésükben bíznak,
 jobbod hatalma törje meg.
 A mi Urunk, Jézus Krisz -
 tus által.

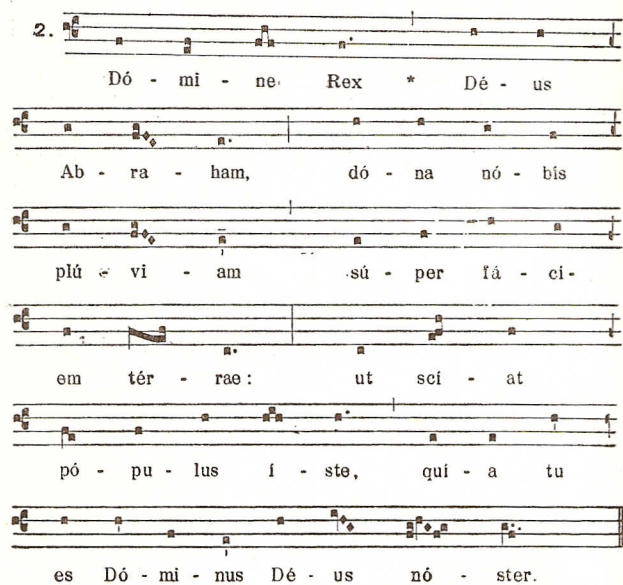
R. Amen.

XII

PRO PLUVIA

A szá - raz - ság fe - nye - get, jaj ne - künk,
 Ha - tal - ma - dat mu - tasd meg, Is - te - nünk!
 Ag - gó - dás - sai van te - le a szí - vünk.
 Szük - sé - günk - ben Te - hoz - zád es - dek - lünk.

2.

Dó - mi - ne. Rex * Dé - us

Ab - ra - ham, dó - na nó - bis

plú - vi - am sú - per fá - ci - em tér - rae: ut sei - at

pó - pu - lus í - ste, qui - a tu

es Dó - mi - nus Dé - us nó - ster.

V. Rigans montes de superióribus suis.

R. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

V. Öntözd meg a hegyeket a magasságokból.

R. És a Te műveid gyümölcsével teljék meg a föld.

Oratio

Orémus.

Deus, in quo vivimus, movémur et sumus, plúviam nobis tribue congruéntem: ut praeséntibus auxiliis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Úristen, akiben élünk, mozgunk és vagyunk, adj nekünk alkalmas esőt, hogy mostani szükségünkben elegendőképpen támogatva, az örökkévalókat annál nagyobb bizalommal kívánjuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

XIII

PRO SERENITATE

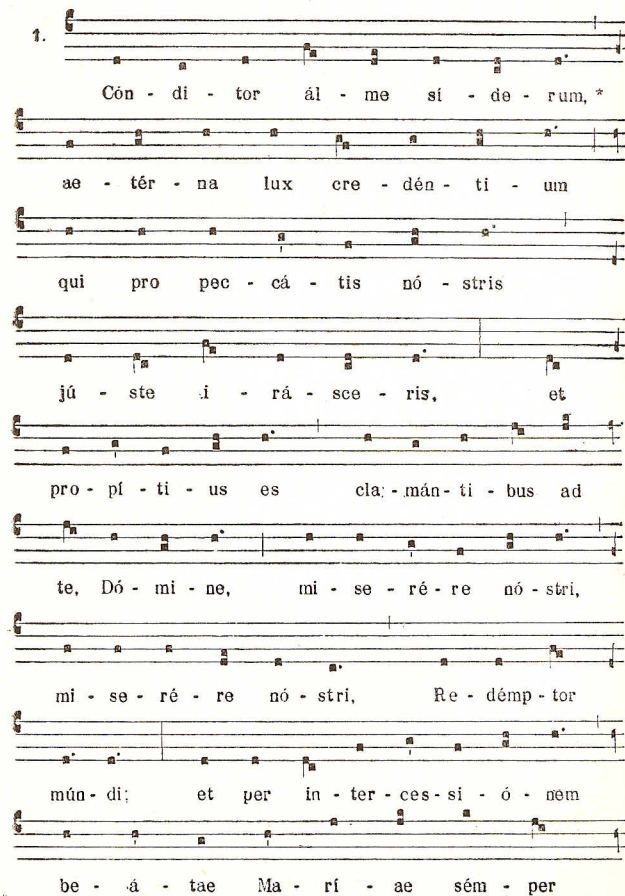
Ha vi - har és rossz i - dő tör re - ánk,

A fel - hő - ket osz - lasd el jó A - tyánk.

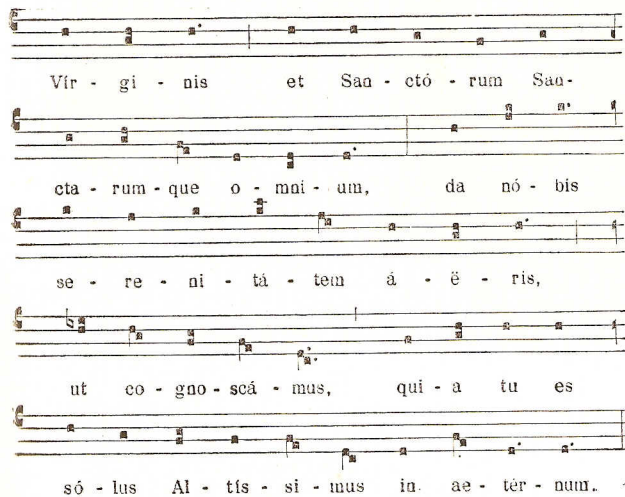
Hogy di - csér - jen ö - rök - ké szí - vünk, szánk:

Nap - su - ga - rad ra - gyogtasd új - ra ránk

1.

Cón - di - tor ál - me si - de - rum,*
 ae - tér - na lux cre - dén - ti - um
 qui pro pec - cá - tis nó - stris
 jú - ste i - rá - sce - ris, et
 pro - pí - ti - us es cla - mán - ti - bus ad
 te, Dó - mi - ne, mi - se - ré - re nó - stri,
 mi - se - ré - re nó - stri, Re - démp - tor
 mún - di; et per in - ter - ces - si - ó - nem
 be - á - tae Ma - rí - ae sém - per

Vir - gi - nis et Sao - ctó - rum Sao -
 cta - rum - que o - mai - um, da nó - bis
 se - re - ni - tá - tem á - ã - ris,
 ut co - gno - scá - mus, qui - a tu es
 só - lus Al - tís - si - mus ia - ae - tér - num.

V. Emítte manum tuam
de alto.

R. Et líbera nos de aquis
multis.

V. Nyújtsd ki kezedet a
magasságból.

R. És szabadíts meg min -
ket a sok esőzéstől.

Oratio

Orémus.

Ad te nos, Dómine, clámantes exáudi, et aéris serenitátem nobis tribue supplicántibus: ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua praeveniéntem cleméntiam sentiámus. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Hallgass meg, Uram, minket, akik hozzád kiáltunk, és adj esedezésünkre szép időt, hogy akik bűneinkért méltán bűnhődünk, irgalmasságodból kegyelmedet érezzük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

XIV

PRO PACE

"Bé-két a - dok ti - nek - tek", - i - gér - ted.
 Va - ló - sítsd meg U - ram, szent i - gé - det
 Ha - há - bo - rú és vi - szály fe - nye - get.
 Adj nyu - gal - mat és bé - két né - ped - nek.

2.
 Da pá - cem Dó - mi - ne
 in di - é - bus nó - stris: qui -
 a non est a - li - us,
 qui pú - gnet pro' nó - bis, ni -
 si tu Dé - us nó - ster.

V. Fiat pax in virtúte tua.
 R. Et abundantia in túribus tuis.

V. Legyen békesség erőseidben.
 R. És bőség váraidban.

Oratio

Orémus.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt ópera: da servis illam, quam mundus dare non potest, pacem;

Könyörögjünk.

Úristen, akitől a szent kívánságok, jótanácsok és tökéletes cselekedetek származnak, add meg szolgálóidnak azt a békét, melyet a

ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

világ nem adhat. Hódoljon szívünk parancsainak, és az ellenség rémétől megszabadulva, oltalmad alatt nyugodt időkét éljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

3 Suffragiis finitis *processio revertatur ad Ecclesiam*, interim *populus cantat* Hallgasd meg, hallgasd meg (Sz. V., U.! 52)

4 Quando perventura fuerit processio ad Ecclesiam, ex qua discesserat, *dari potest benedictio Ss. Sacramenti*. Et sic terminatur processio.

CAPUT 4

ORDO PROCESSIONIS IN FESTO SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI

1 Sacerdos *primum* Missam celebret, in qua *duas Hostias consecrat*; et sumpta una alteram in Ostensorium, in processione deferendum, reponat. Peracto autem Sacrificio Sacerdos *pluviali albo indutus, ter incensat* Sacramentum genuflexus.

2 Deinde Diaconus oblongum, ac decens *velum* circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu velo cooperta, Ostensorium, a Diacono sibi porrectum, reverenter suscipit in supremo Altaris gradu; mox ad Altare ascendit, et *Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum, et cantare incipit Hymnum* Pange lingua gloriósi, vel canticum Eucharisticum Üdvözlégy, Oltáriszentség (Sz. V., U.! 136), quod Chorus prosequitur. Deinde *descendit sub umbellam*, comitantibus Ministris: et duo acolythi, vel Clerici cum thuribulis fumantibus praecedunt. In processione cantantur lingua vernacula varia cantica (Eucharistica) de Ss. Corpore Christi.

I

STATIO

3 Ad primum Altare, cum perventum fuerit, sistunt omnes, et intermisso *canticorum cantu, Sacerdos Ss. Sacramentum* tradit Diacono collocandum (vel deficiente Diacono, ipse collocat) *super Altare, in quo antea Corporale a Caeremoniario fuerat* extentum, depositoquē velo humerali genuflexus, (sine praevia thuris impositione) *Sanctissimum ter incensat*. Deinde Sacerdos *lingua vernacula, clara voce, flexis genibus dicit*:

V. Christum Regem, Dóminum, sub spécie panis laténtem.

R. Veníte, adorémus!

V. Krisztus Királyt, Urunkat, aki jelen van a kenyér színe alatt.

R. Jöjjetek, imádjuk!

4 Diaconus, factis debitis reverentiis, dicto munda cor, genibus flexis petit benedictionem Jube, Domne, benedicere, et Sacerdos

respondet Dóminus sit in corde tuo, et accepta benedictione vadit ad locum Evangelii, ibique *cantat Evangelium, ut in Missa solemni*. Etiam incensatio fit ut in Missa solemni, *in fine tamen Sacerdos non incensatur*. Si non adfuerit Diaconus, ipsemet Sacerdos cantet Evangelium, et perficiat reliqua cum Ministris.

V. Dóminus vobiscum

R. Et cum spíritu tuo.

X Sequéntia sancti Evangelii secundum Mattháeum. (26, 26 — 28)

R. Glória tibi, Dómine.

In illo tempore: Coenántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: Accípite, et comedite: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem grátias egit: et dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissionem peccatórum.

R. Laus tibi, Christe.

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lélekdedel.

X Részlet Szent Máté evangéliumából. (26, 26 — 28)

R. Dicsőség neked, Uram.

Az időben: Étkezés közben Jézus kenyeret vett a kezébe, megáldotta, megtörte és ezekkel a szavakkal adta tanítványainak: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem.” Azután fogta a kelyhet, hálat adott és ezekkel a szavakkal adta nekik: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az (új) szövetségé, melyet sokakért kiontok a bűnök bocsánatára.

R. Dicséret neked, Krisztus.

5 Tunc omnibus genuflexis coram Altari, cantatur aliquod canticum in laudem Ss. Sacramenti. Deinde *Sacerdos adhuc genuflexus, cantat in tono versiculorum.*

V. Cibávit eos ex ádipe fruménti. Allélúja.

R. Et de petra melle saturávit eos. Allélúja.

V. A gabona javával táplálta őket. Alleluja.

R. És a sziklából mézzel elégítette ki őket. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui gloriósum Corporis, et Sanguinis Dómini nostri Jesu Christi mystérium nobiscum manére voluísti: da nobis, quáesumus; ejus praeséntiam ita venerári in terris, ut de ejus visióne gaudére mereámur in caelis. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Kérünk téged, Úristen, aki azt akartad, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus testének és vérenek titokzatos szentsége velünk maradjon; add jelenlétét úgy tisztelnünk a földön, hogy boldog színelátására eljussunk az égbe. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

6 His peractis, Sacerdos stans incensum imponit absque benedictione, et genuflexus Ss. Sacramentum *ter incensat*. Deinde assumpto velo humerali dat benedictionem, nihil dicens.

*incensat
305*

II
STATIO

7 Postea Chorus et populus continuat cantum Hymnorum vel canticorum, pergitque tota processio ad Altare secundum: omniaque et singula ea ibi (sicut et ad tertium et quartum Altare) fiunt, quae circa primum Altare descripta sunt: exceptis Evangelio, Versibus et Collectis, quae habentur, ut sequitur.

V. Christum Regem, Dóminum in sacrificio Missae seípsum offerentem.

R. Venite, adorémus!

V. Dóminus vobíscum

R. Et cum spírítu tuo.

X. Sequéntia sancti Evangelii secundum Marcum.

(12, 1 — 11)

R. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Et coepit in parábolis loqui: Vínream pastinávit homo, et circúmdedit sepem, et fodit lacum et aedificávit turrim, et locávit eam agrícolis, et péregre proféctus est. Et misit ad agrícolas in tém-

V. Krisztus Királyt, Urunkat, aki a szentmisében érettünk feláldozza magát.

R. Jöjjetek, imádjuk!

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lelkeddel.

X. Részlet Szent Márk evangéliumából. (12, 1 —

— 11)

R. Dicsőség neked, Uram.

Az időben: Jézus a következő példabeszédet mondotta: „Egy ember szőlőt ültetett. Bekerítette sövénynyel, belül pedig taposógödrt ásott, és őrtornyot épített. Aztán bérbeadta szőlőművészeknek, és el-

pore servum ut ab agrícolis acciperet de fructu véneae. Qui apprehénsus eum cecidérunt, et dimiserunt vácuum. Et iterum misit ad illos alium servum: et illum in cápíte vulneráverunt, et contuméliis affecérunt. Et rursum alium misit, et illum occidérunt: et plures alios: quosdam caedéntes, alios vero occidéntes. Adhuc ergo unum habens filium charíssimum: et illum misit ad eos novíssimum, dicens: Quia reverebúntur filium meum. Colóni autem dixérunt ad ínvicem: Hic est heres: veníte, occidámus eum: et nostra erit heréditas. Et apprehendéntes eum, occidérunt: et eiecérunt extra véneam. Quid ergo fáciat Dóminus véneae? Véniet, et perdet colónos: et dabit véneam láliis. Nec scriptúram hanc egístis:

Lápidem, quem reproba-
verunt aedificántes, hic factus est in caput ánguli:

utazott messzire. Amikor eljött az ideje, küldött egy szolgát a szőlőművészekhez, hogy beszédjék tőlük a szőlő terméséből neki járó részt. Azok nekiestek, megverték, és üres kézzel elkergették. Küldött egy másik szolgát, annak betörték a fejét, és gyalázatokkal halmozták el. Küldött egy harmadikat is, azt megölték. Küldött aztán még többet, azok közül néhányat elverték, másokat pedig megölték. Ezután már csak egyetlen kedves fia maradt. Őt küldte utóljára hozzájuk, mert azt gondolta; A fiamat csak becsülni fogják. A szőlőművészek azonban így biztatták egymást: Itt az örökös! Rajta, öljük meg, és miénk lesz az öröksége. Nekiestek tehát, megölték, és kidobták a szőlőből. Vajon, mit tesz majd erre a szőlő ura? Elmegy, megöli a szőlőművészeket, a szőlőt pedig másoknak ad-

A Dómino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris?

R. Laus tibi, Christe.

V. Accipe sacrificium pro univérso pópulo tuo. Allelúja.

R. Et custódi partem tuam et sanctífica. Allelúja.

ja bérbe. Nem olvastátok az Írást: A kő, mit az építők megvetettek, szegletkövé lett? Az Úr művelte ezeket, szemünk előtt csodálatos, amit cselekedett.

R. Dicséret neked, Krisztus.

V. Fogadd el az áldozatot az egész népért. Allelúja.

R. Őrizd és szenteld meg örökségedet. Allelúja.

Oratio

Orémus.

Largire sénsibus nostris, omnipotens Deus: ut per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúndem, Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Áraszd el szívünket, mindenható Isten kegyelmed bőségével, és engedj biznunk abban, hogy szent Fiad földi halála által, amire a titokzatos szentség emlékeztet, megadod az örök életet. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

III

STATIO

V. Christum Regem, Dóminum, qui se dat manducántibus.

R. Veníte, adorémus!

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. (6, 48 — 59)

R. Glória tibi, Dómine.

V. Krisztus Királyt, Urunkat, aki önmagát adja eledelül nekünk.

R. Jöjjetek, imádjuk!

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lelkeddel.

✠ Részlet Szent János evangéliumából. (6, 48 — 59)

R. Dicsőség neked, Uram.

In illo témpore: Dixit Jesus: „Ego sum panis vitae. Patres vestri manducavérunt manna in deserto, et mórtui sunt. Hic est panis de caelo descéndens: ut si quis ex ipso manducáverit, non moriátur. Ego sum panis vivus, qui de caelo descénda. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judáei ad ínvi-

Az időben: Mondá Jézus: „Én vagyok az élet kenyere. Atyáitok mannát ettek a pusztában, és mégis meghaltak. Itt a mennyből alászállott kenyér, hogy aki eszik belőle, meg ne haljon. Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért.” Vita támadt erre a zsidók közt: „Hogyan adhatja ez testét eledelül

cem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam: et ego resuscitabo eum in novissimo die. Caro enim mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de caelo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.

R. Laus tibi, Christe.

nekünk?” — mondták. Jézus megerősítette: „Bizony, bizony, mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel, s az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, bennem marad, és én őbenne. Amint engem küldött az élő Atya, és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, én általam él. Itt a mennyből alászállott kenyér, ez nem olyan, mint a manna, melyet atyáitok ettek, és mégis meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él.”

R. Dicséret neked, Krisztus.

V. Panem caeli dedit eis. Alleluja.

R. Panem Angelorum manducavit homo. Alleluja.

V. Mennyei kenyeret adott nekik. Alleluja.

R. Angyalok kenyerét ette az ember. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Fac nos, quaesumus, Domine, divinitatis tuae sempiterna fruiione repleri; quam pretiosi Corporis et Sanguinis tui temporális percéptio praefigurat: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Add meg, Urunk, nekünk, hogy egykor részesüljünk istenséged örök bírárságában, melyet drága szent tested és véred mostani vétele már jelképez. Aki élsz és uralkodol, mindörökkön örökké.

R. Amen.

IV

STATIO

V. Christum Regem, Dóminum, in Eucharístia vitam, consolatiómem et salútem nostram.

R. Veníte, adorémus!

V. Krisztus Királyt, Urunkat, aki az Oltáriszentségben életünk, vigasztalásunk és üdvösségünk.

R. Jöjjetek, imádjuk!

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

X Sequéntia sancti Evangelii secúndum Lucam.

(4, 16 — 21)

R. Glória tibi, Dómine.

In illo témpore: Intrávit Jesus secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi Liber Isaíae prophétae. Et ut revólvit librum, invénit locum ubi scriptum erat: Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contritos corde, praedicáre captívus remissionem, et caecis visum, dimittere confráctos in remissionem, praedicáre annum Dómini accéptum, et diem retributiónis. Et cum plicúisset librum, réddidit minístro, et sedit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum. Coepit autem dícere ad illos: Quia hódie impléta

V. Az Úr legyen veletek.

R. És a te lelkeddel.

X Részlet Szent Lukács evangéliumából. (4, 16 — 21)

R. Dicsőség neked, Uram.

Az időben: Jézus szokása szerint bement szombaton a zsinagógába és olvasásra jelentkezett. Izaiás könyvét adták neki. Kinyitotta a könyvet, és éppen arra a helyre talált, ahol ez van írva: „Az Úr lelke rajtam; Ő kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek; ő küldött engem, hogy gyógyítsam a megtört szívűeket, szabadulást hirdessek a raboknak, és megvilágosodást a vakoknak; hogy szabadulást vigyek az elnyomottaknak; hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét, és bosszújának napját.” Azután összetekerte az Írást, visszaadta a szolgának, és leült. A zsinagógában minden szem részeződött. Akkor meg-

est haec scriptúra in áuribus vestris.

R. Laus tibi, Christe.

V. Edúcas panem de terra. Allelúja.

R. Et vinum laetificet cor hóminis. Allelúja.

szólt: „Ma beteljesedett az Írás, amit az imént hallottatok.”

R. Dicséret neked, Krisztus.

V. Adj kenyeret a földből. Allelúja.

R. És borod vidámítsa az ember szívét. Allelúja.

Oratio

Orémus.

Quáesumus, Dómine, Deus noster: ut sacrosáctum Córporis et Sanguinis Dómini nostri Jesu Christi mystérium, quod pro reparatiónis nostrae munímine contulisti, et praesens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Kérünk, Urunk, Istenünk, add, hogy az Úr Jézus Krisztus testének és vérének szentsége, amit lelki gyógyulásunkra rendelt, legyen orvosságunk a jelenben és a jövőben. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

R. Amen.

8 *Circa finem processionis inchoatur Hymnus* Téged, Isten dicsérünk *lingua vernacula* (Sz. V., U. I 276 A). Quo decantato et venerabili Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altare deposito, Sacerdos incensat de more, et Sacramentum manu

*in conspectu
dellis*

*in conspectu
heros*

*Te Domine
in conspectu*

tenens versusque ad populum, intonat Tantum ergo Sacramentum, quod Chorus continuat; et sine benedictione intonat Genitóri Genitóque, quod Chorus similiter prosequitur. Data benedictione Sanctissimum incensatur, deinde cantantur versus et Oratio in eadem lingua (latina scil. vel vernacula), prout Chorus vel populus Hymnum Tantum ergo et Genitóri cantavit.

V. Panem de caelo praestitisti eis. Alleluja.

R. Omne delectamentum in se habentem. Alleluja.

V. Mennyei kenyeret adtál nekik. Alleluja.

R. Amely minden gyönyörűséggel teljes. Alleluja.

Oratio

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passionis tuae memóriam reliquisti: tribue, quaesumus; ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

R. Amen.

Könyörögjünk.

Úristen, ki nekünk a csodálatos Oltáriszentségben kinszenvedés emléket hagyta; engedd kérünk Tested és Véred szent-séges titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásod gyümölcsét szüntelenül érezzük. Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké.

R. Amen.

*Verbe servi Tantum ergo / Genitor
alibi
incensatur*

Postremo genibus flexis recitat:

Engesztelésül a káromkodásokért és istentelen beszédéért:

Áldott legyen az Isten.

Áldott legyen az Ő szent neve.

Áldott legyen Jézus Krisztus, valóságos Isten és valóságos ember.

Áldott legyen Jézus szent neve.

Áldott legyen Jézus szentséges Szíve.

Áldott legyen Jézus drágalátos Vére.

Áldott legyen Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentségben.

Áldott legyen a Szűz és Istenanya, Mária.

Áldott legyen az Ő Szeplőtelen Fogantatása.

Áldott legyen a Boldogságos Szűz dicsőséges mennybevétele.

Áldott legyen Szűz Mária szent neve.

Áldott legyen Szent József, a szent Szűz tisztaságos Jegyese.

Áldott legyen Isten angyalaiban és szentjeiben.
Amen.

Demum Diaconus vel ipsemet Sacerdos, facta genuflexione Ss. Eucharistiam ad suum locum reverenter reponit.

O. A. M. D. G.